

i ich zabezpieczeń (art. 9), jak również w związku z rozporządzeniem przez Bank Akceptacyjny temi wierzytelnościami.”;

4) w art. 17 w ust. (3) przed zdaniem ostatnim dodaje się nowe zdanie w brzmieniu: „Komitet Konwersyjny może w poszczególnych sprawach postanowić przenieście na urząd rozjemczy uprawnień, określonych w ustępie niniejszym.”.

Art. 2. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów:

Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

508.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 26 października 1935 r.

o kosztach, związanych z uregulowaniem stanu hipotecznego lub prawa własności gruntów, oddanych w drodze parcelacji w posiadanie nabywców.

Na podstawie art. 14 cz. 1 ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o uregulowaniu stanu hipotecznego nieruchomości, oddanych w toku parcelacji w posiadanie nabywców na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 276) w brzmieniu ustawy z dnia 28 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 252), art. 16 cz. 2 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o uregulowaniu prawa własności gruntów, oddanych w drodze parcelacji w posiadanie nabywców na obszarze województw centralnych i wschodnich (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 308) w brzmieniu ustawy z dnia 28 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 278) i art. 16 cz. 2 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o uregulowaniu prawa własności gruntów, oddanych w drodze parcelacji w posiadanie nabywców na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 267), zarządzam co następuje:

§ 1. Wydatki, poza kosztami czynności pomiarowych, poniesione przez urząd wojewódzki w związku z czynnościami przygotowawczymi i postępowaniem, przewidzianem w wymienionych ustawach, oblicza się według ryczałtowej stawki zasadniczej i stawek dodatkowych, ustalonych w rozporządzeniu niniejszym.

§ 2. Ryczałtowa stawka zasadnicza wynosi 50 zł i uwzględniana jest z tytułu wydatków w każdym postępowaniu.

§ 3. Do stawki zasadniczej dolicza się stawki dodatkowe w przypadkach:

1) gdy łączny obszar działek, oddanych w posiadanie nabywców, przewyższa 50 ha (§ 4);

2) gdy działek (gospodarstw) jest więcej, niż 5 (§ 5);

3) gdy właściwy sąd znajduje się poza siedzibą urzędu wojewódzkiego (§ 6);

4) gdy w związku ze sporządzeniem projektu segregacji i obciążeń urząd wojewódzki przeprowadza szacunek na gruncie (§ 7);

5) gdy urząd wojewódzki opłacił koszty sądowe (§ 8).

Stawka dodatkowa z tytułu jednego z przypadków, wymienionych w paragrafie niniejszym, nie łączy się z tytułu innego przypadku.

§ 4. Jeżeli łączny obszar działek stanowi więcej, niż 50 ha i nie przewyższa 100 ha, to stawka dodatkowa wynosi 30 złotych; za każde dalsze całe lub rozpoczęte 50 ha obszaru dolicza się po 15 złotych.

§ 5. Jeżeli ilość działek (gospodarstw) jest większa niż 5, to do stawki zasadniczej dolicza się po 4 zł za każdą dalszą działkę.

§ 6. Jeżeli sąd, właściwy do rozpoznania sprawy, znajduje się poza siedzibą urzędu wojewódzkiego, to stawka dodatkowa wynosi po 36 zł za każdą rozprawę sądową; jeżeli rozprawa trwa dłużej niż 1 dzień, dolicza się ponadto po 12 zł za każdy cały lub rozpoczęty dzień, poczynając od drugiego dnia rozprawy.

§ 7. (1) Jeżeli w związku z opracowaniem projektu podziału i segregacji obciążeń delegat urzędu wojewódzkiego przeprowadził na miejscu szacunek nieruchomości, to stawka dodatkowa wynosi 40 zł; jeżeli czynności szacunkowe delegata urzędu wojewódzkiego trwały dłużej niż 1 dzień, dolicza się ponadto po 12 zł za każdy cały lub rozpoczęty dzień tych czynności, poczynając od dnia drugiego.

(2) Jeżeli do przeprowadzenia lub współdziałania w przeprowadzeniu szacunku powołano rzeczoznawcę, to do stawki zasadniczej dolicza się stawkę dodatkową w wysokości wynagrodzenia rzeczoznawcy.

§ 8. Jeżeli urząd wojewódzki opłacił koszty sądowe, to do stawki zasadniczej dolicza się stawkę dodatkową w wysokości faktycznego wydatku urzędu.

§ 9. W przypadkach, w których przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego urząd wojewódzki złożył już sądowi wykaz kosztów, poniesionych w związku z czynnościami przygotowawczymi i postępowaniem, przewidzianem w ustawach o uregulowaniu prawa własności (stanu hipotecznego) gruntów, oddanych w drodze parcelacji w posiadanie na-

bywców — obowiązują dotychczasowe normy liczenia tych kosztów.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 1 września 1932 r. w sprawie kosztów, związanych z uregulowaniem prawa własności gruntów, oddanych w drodze parcelacji w posiadanie nabywców (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 693).

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

509.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 października 1935 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 30 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 4, 5, 6 i 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 617) zarządzam co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 676) ulega zmianom następującym:

1) W § 7 dodaje się jako drugi ustęp nowe zdanie o następującym brzmieniu:

„W hotelach, lokalach rozrywkowych, zakładach gastronomicznych, bufetach i t. p. wolno sprzedawać tylko papierosy i cygara”.

2) W § 8 ustęp drugi otrzymuje brzmienie następujące:

„Do obowiązków ich należy w szczególności:

- a) wyłączanie ze sprzedaży wyrobów tytoniowych uszkodzonych, zepsutych lub nieświeżych,
- b) umieszczanie na widocznym miejscu w punktach sprzedaży cennika wyrobów tytoniowych,
- c) umieszczanie zewnątrz lokalu (sklepu, kiosku, budki, skrzynki i t. p.) szyldu według załączonego wzoru; postanowienie to nie dotyczy sprzedaży wyrobów tytoniowych w hotelach, lokalach rozrywkowych, zakładach gastronomicznych, bufetach i t. p.,
- d) udzielanie organom skarbowym i organom przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy” wszelkich wyjaśnień, związanych z prowadzeniem sprzedaży wyrobów tytoniowych,
- e) zabezpieczanie wyrobów tytoniowych od wpływów ujemnie działających na ich jakość, np. przez wydzielanie silnej woni, lub wilgoci”.

3) § 9 otrzymuje brzmienie następujące:

„Wyroby tytoniowe, z wyjątkiem wymienionych w następnym ustępie, wolno sprzedawać tylko w oryginalnych, bezpośrednich opakowaniach, zaopatrzonych etykietą lub banderolą monopolową.

Wyrabiane przez Polski Monopol Tytoniowy cygara i papierosy oraz skrętki i tytoń do żucia mogą być sprzedawane na sztuki, a presówka i tabaka na wagę”.

4) § 10 otrzymuje brzmienie następujące:

„Sprzedawcy wyrobów tytoniowych z wyjątkami, o których mowa w następnym ustępie, obowiązani są sprzedawać te wyroby po cenach detalicznych, ustalonych przez Ministra Skarbu.

Sprzedawcy, z którymi przedsiębiorstwo „Polski Monopol Tytoniowy” zawarło umowy, przewidziane w art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 617) obowiązani są sprzedawać wyroby tytoniowe innym sprzedawcom tych wyrobów po cenach detalicznych zmniejszonych o 10%, o ile to dotyczy cygar, których cena detaliczna wynosi 30 gr lub więcej za sztukę, i papierosów, których cena detaliczna wynosi 5 gr lub więcej za sztukę, oraz o 8,5%, o ile to dotyczy pozostałych wyrobów tytoniowych. Do tak obliczonych cen sprzedawcy ci mogą doliczyć przypadającą od nabywców część scalonego podatku przemysłowego od obrotu.

Poza przypadkiem, wymienionym w poprzednim ustępie, sprzedawcy wyrobów tytoniowych mogą odstępować sobie te wyroby po cenach przez siebie umówionych, nie wyższych jednak niż ceny detaliczne.

W razie zmiany cen wyrobów tytoniowych, sprzedawcy tych wyrobów z wyjątkiem sprzedawców, z którymi przedsiębiorstwo „Polski Monopol Tytoniowy” zawarło umowy, przewidziane w art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 617), mogą sprzedawać te wyroby jeszcze po dawnych cenach w okresie 5 dni od dnia obowiązywania zmiany.

Dowodem, stwierdzającym, iż dana osoba jest uprawniona do korzystania z procentowego opustu od cen detalicznych, przewidzianego w ustępie drugim, oraz, że może korzystać z uprawnień, przewidzianych w ustępach trzecim i czwartym niniejszego paragrafu, jest posiadanie ważnego na dany rok świadectwa przemysłowego na prowadzenie przedsiębiorstwa handlowego.”

5) § 12 skreśla się.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 10 listopada 1935 r. z wyjątkiem postanowień § 8 p. c) w nowym brzmieniu, które wchodzi w życie z dniem 30 kwietnia 1936 r.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*